

6
14

In Octava
S. Dionisii Areopagitæ Ep. et Mc,
hujus Civitatis Xericiensis
Patróni principâlis.

1873.

In die octava S. Dionisii Arcopagite Ep et. Mo.
hujus Civitatis Xericiensis Patroni.

Duplex.

Omnia de Comm. Un. M.
prater Oratio. (ut in die) et
sequent.

In I. Noct. lect. de script.

In II Nocturno.

Lect. IV.

Sermo S. Joannis
Chrisostomi.

Tempus animadvertite,
fratres, quo dignitatem
Episcopalem Beatus
Dionisius est associatus.
Neque enim est eadem
nunc, quae tunc erat, Ec-
clesiam gubernandi

conditio: non aequalis est
labor, viam tritam et pla-
ne paratam post multos
ingredi viatores; atque,
eam quae nunc primo
secunda est, quaeque, praer-
rupta et saxosa, ferisque,
plena, nec ullum adhuc
viatorem admisit. Tunc
autem, quocumque quis
oculos verteret ubique,
praecipitia, barathra,
et bella, et pugnae, et pe-
ricula: imperatores, et
reges, et populi, et civi-
tates, et gentes et domus

tici et alieui credentibus
insidias tendebant.

R. Honestum.

V.

Quemadmodum igitur
gubernatorem admiramur,
non quod sectores
possit in portum incolumes
ducere cum mare
tranquillum est, cum
que navis fertur ventis
secundis: sed cum insa-
niente petago ventisque,
sorientibus, qui in na-
vi sunt inter se dissen-
tiunt, magna tempe-
state intus et foris navi-
gantes exagitante, na-
vim tamen potest di-

rigere et conservare. Sic eos,
qui tunc Ecclesiam regebant
multo magis, quam illos
qui eam in presentia, gub-
ernant, suscipere debemus
et admirari, quando mul-
ta bella intus et foris: quan-
do fidei planta imbecillior
erat adhuc, et diligentia,
magis indigebat: quando
veluti modo genitus in-
fans Ecclesie populus mag-
nam providentiam atque
sapientiam animam, a
qua nutriendus esset,
postulabat.

R. Desiderium.

VI.

Verum ne totum tempus

in Episcopatus conside-
ratione collocantes, ab
iis, quæ ad eum uti
Martyrem spectant,
enarrandis excluda-
mur: age ad illius cer-
tamina contendamus.
Versutus enim diabolus
et ad struendas astutus
insidias, existimabat
si pastores sustulisset,
ovilia se facile direp-
turum. Sed qui com-
prehendit astutos in
eorum astutia, osten-
dens Ecclesias suas
non ab hominibus
gubernari, sed eos, qui
in ipsum credunt,

semper a se regi; id fieri
permittēbat, ut cum cer-
neret, rectoribus sublatis,
non tamen religionem
deleri, nec veritatis præ-
dicationem extinguere
sed potius augeri: ex
rebus ipsis, et ipse, et
qui ei inserviebant, om-
nes intelligerent, Chris-
tianorum disciplinam
non ab hominibus pen-
dere, sed in cælis radices
agere, Deumque esse qui
ubique Ecclesias tueretur.

R. Stola jucunditate

In III Nocturno.

Lect. VII.

Lectio S. Evangelii
secundum Lucam.

In illo tempore: dixit
Jesus turbis: si quis venit
ad me et non odit patrem
suum, et matrem, et
uxorem, et filios, et fratres,
et sorores, adhuc
autem et animam suam
non potest meus esse discipu-
lus. Et reliqua

Homilia S. Augustini
Episcopi.

Sumptus ad turrim æ-
dificandam, et bellan-
tium valentia decem
millium adversus Re-

gem qui viginti habet,
nihil est aliud quam
ut renuntiet unusquis-
que omnibus quæ sunt
ejus. Prolocutio autem
superior cum extrema
conclusionone concordat:
in eo enim, quod unus-
quisque renuntiat om-
nibus quæ sunt ejus,
etiam illud continetur,
ut odit patrem suum,
et matrem, et uxorem,
et filios, et fratres, et so-
reres, adhuc et animam
suam. Omnia enim
hæc propria ejus sunt
quæ plerumque impli-
cant, et impediunt

ad obtinenda, non ista
propria temporaliter tran-
situra, sed in æternam
mansura communia.

Ps. Corona aurea.

VIII.

Nec succenseant paren-
tes, hoc precipere Dominum,
ut eos odimus, quando
nobis hoc de anima
nostra precipitur. Sicut
autem hoc preceptum
quo perdere jubemur
animam nostram non
ad id valet ut se quis
que interimat, quod
inexpiabile nefas est;
et tamen valet, ut in-
terimat in se carnalem

animæ affectum, quo
cum impedimento fu-
tura vitæ præsens vita
delectat: ita, de paren-
tibus rectissime dicitur,
ut qui eos amat, perdat
eos, non more parricida-
rum interficiens, sed
spirituali gladio verbo
Dei carnalem affectum
eorum, quo et seipsum, et
eos quos genuerunt, im-
tamentis hujus sæculi
obligare conantur, pie
fidenterque percitens,
et occidens, illud in eis
vivere faciat, quo cum
filiis suis temporalibus pa-
rentes æternos Deum

6.

Ecclésiámque cognoscunt.

R. Hic est veré Mártir.

IX.

*Tolle crucem tuam et
sequere Dominum.*

*Crux enim nostra, quam
Dominus portare á nobis
jubet ut eum expeditis-
simi sequamur, quid
aliud, quam mortali-
tatem carnis hujus
significat? ipsa enim
nos cruciat, donec absor-
beatúr mors in victóriam.*

*Crux ergo hæc ipsa
crucifigenda est Clavis
timoris Dei, ne solitis
et liberis membris re-
luctántem portare non*

*possis: sequi enim Domi-
num, nisi eam portans,
omnino non vales. Nam
quomodo eum sequeris,
si non est ejus? Qui au-
tem Jesuchristi sunt
ait Apóstolus, carnem
suam crucifixerunt cum
passiónibus et desideríis.*

Te Deum.